

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 15.01.2010

Časová verzia predpisu účinná od: 15.01.2010

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

15

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 25. júna 1969 bol v Ženeve prijatý Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o inšpekcii práce v poľnohospodárstve č. 129 z roku 1969.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas uznesením č. 1536 z 24. júna 2009 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky dohovor ratifikoval 24. augusta 2009. Ratifikačná listina bola uložená 17. septembra 2009 u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce, depozitára dohovoru. Slovenská republika pri uložení ratifikačnej listiny uplatnila toto vyhlásenie: „Slovenská republika vyhlasuje, že jej systém inšpekcie práce v poľnohospodárstve pokrýva všetky kategórie osôb pracujúcich v poľnohospodárskych podnikoch uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), b) a c) Dohovoru Medzinárodnej organizácie práce o inšpekcii práce v poľnohospodárstve č. 129 z roku 1969.“. Dohovor nadobudol platnosť 19. januára 1972 v súlade s článkom 29 ods. 2. Pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 17. septembra 2010 v súlade s článkom 29 ods. 3.

DOHOVOR 129

Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o inšpekcii práce v poľnohospodárstve č. 129 z roku 1969

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce, ktorú do Ženevy zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce a ktorá sa zišla na svojom päťdesiatom treťom zasadnutí 4. júna 1969,

uvedomujúc si podmienky v existujúcich medzinárodných pracovných dohovoroch o inšpekcii práce, ako je Dohovor o inšpekcii práce z roku 1947, ktorý sa vzťahuje na priemysel a obchod, a Dohovor o plantážach z roku 1958, ktorý pokrýva osobitné kategórie poľnohospodárskych podnikov,

berúc do úvahy, že je želateľné prijať medzinárodné normy o inšpekcii práce v poľnohospodárstve vo všeobecnosti,

rozhodnúc o prijatí istých návrhov, pokiaľ ide o inšpekciu práce v poľnohospodárstve, čo je štvrtý bod programu zasadnutia,

určujúc, že tieto návrhy majú mať formu medzinárodného dohovoru,

prijíma dvadsiateho piateho júna tisícdeväťstošesťdesiatdeväť tento dohovor, ktorý sa môže uvádzať aj ako Dohovor o inšpekcii práce (poľnohospodárstvo) z roku 1969:¹⁾

Článok 1

1. V tomto dohovore výraz „poľnohospodársky podnik“ označuje podniky alebo časti podnikov, ktoré vykonávajú pestovanie plodín, chov hospodárskych zvierat vrátane chovu a starostlivosti o dobytok, lesníctvo, záhradníctvo, prvotné spracovanie poľnohospodárskych výrobkov ich výrobcom alebo akékoľvek iné formy poľnohospodárskej činnosti.
2. Príslušný úrad v prípade potreby, po konzultácii s najreprezentatívnejšími organizáciami zamestnávateľov a najreprezentatívnejšími organizáciami pracovníkov, ak také sú, určí deliacu čiaru medzi poľnohospodárstvom na jednej strane a priemyslom a obchodom na druhej strane tak, aby sa žiaden z poľnohospodárskych podnikov nevyľúčil z vnútroštátneho systému inšpekcie práce.
3. Vo všetkých prípadoch, keď vzniknú pochybnosti o tom, či sa dohovor vzťahuje na určitý podnik alebo časť podniku, o takejto otázke rozhodne príslušný úrad.

Článok 2

V tomto dohovore výraz „právne ustanovenia“ zahŕňa okrem zákonov a predpisov aj rozhodcovské rozhodnutia a kolektívne zmluvy so silou zákona, ktorých dodržiavanie sú inšpektori práce poverení vynucovať.

Článok 3

Každý člen²⁾ Medzinárodnej organizácie práce, pre ktorého je tento dohovor v platnosti, udržuje systém inšpekcie práce v poľnohospodárstve.

Článok 4

Systém inšpekcie práce v poľnohospodárstve sa vzťahuje na všetky poľnohospodárske podniky, v ktorých pracujú zamestnanci³⁾ alebo učni, bez ohľadu na spôsob odmeňovania, druh, formu alebo trvanie ich zmluvy.

Článok 5

1. Každý člen, ktorý ratifikuje tento dohovor, sa môže vyhlásením pripojeným k ratifikácii tiež zaviazat', že jeho systém inšpekcie práce v poľnohospodárstve pokrýva jednu alebo viaceré z nasledujúcich kategórií osôb pracujúcich v poľnohospodárskych podnikoch:
 - a) nájomcovia, ktorí nezamestnávajú externé pracovné sily, podieloví hospodári a podobné kategórie poľnohospodárskych pracovníkov;
 - b) osoby podieľajúce sa na kolektívnom hospodárskom podniku, ako sú členovia družstva;
 - c) členovia rodiny prevádzkovateľa podniku, ako je to definované vnútroštátnymi zákonmi alebo predpismi.
2. Každý člen, ktorý ratifikuje tento dohovor, môže následným vyhlásením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce oznámiť, že sa zaväzuje rozšíriť sústavu inšpekcie práce o jednu alebo viac skupín osôb uvedených v predchádzajúcom odseku, ak neboli už uvedené na základe predchádzajúceho vyhlásenia.
3. Každý člen, ktorý ratifikuje tento dohovor, uvedie vo svojich správach predkladaných podľa článku 22 Ústavy Medzinárodnej organizácie práce,⁴⁾ v akom rozsahu vykonáva alebo mieni vykonávať ustanovenia dohovoru voči tým skupinám osôb uvedených v odseku 1 tohto článku, ktoré nie sú pokryté na základe vyhlásenia.

Článok 6

1. Funkciami systému inšpekcie práce v poľnohospodárstve je:
 - a) zabezpečiť vynucovanie právnych predpisov o podmienkach práce a ochrane pracovníkov pri vykonávaní ich práce, takých, ako sú ustanovenia o pracovnom čase, mzdách, odpočinku v týždni a dovolenke, bezpečnosti, zdraví a sociálnej starostlivosti, o zamestnávaní žien, detí a mladých osôb, a iných súvisiacich záležitostiach, pokiaľ sa takéto ustanovenia vynucujú inšpektormi práce;
 - b) poskytovať zamestnávateľom a pracovníkom odborné informácie a rady o najúčinnějších prostriedkoch dodržiavania právnych ustanovení;
 - c) upozorňovať príslušný úrad na nedostatky alebo zneužitia, obzvlášť na tie, ktoré nepokrývajú existujúce právne ustanovenia, a predkladať mu návrhy na zlepšenie zákonov a predpisov.
2. Vnútroštátne zákony alebo predpisy môžu poskytnúť oprávnenie inšpektorom práce v poľnohospodárstve na poradenské funkcie alebo funkcie spojené s vynucovaním dodržiavania právnych ustanovení súvisiacich s podmienkami života pracovníkov a ich rodín.
3. Akékoľvek ďalšie povinnosti, ktoré sa môžu zveriť inšpektorom práce v poľnohospodárstve, nie sú také, aby zabránili účinnému plneniu ich prvotných povinností alebo akokoľvek ovplyvnili autoritu a nestrannosť, ktoré sa vyžadujú v ich vzťahu k zamestnávateľom a pracovníkom.

Článok 7

1. Ak je to zlučiteľné s administratívnou praxou člena, inšpekcia práce podlieha dozoru a riadeniu ústredného orgánu.
2. V prípade federálneho štátu môže výraz „ústredný orgán“ znamenať buď federálny orgán, alebo ústredný orgán členského štátu federácie.
3. Inšpekcia práce v poľnohospodárstve môže byť vykonávaná, napríklad:
 - a) jediným odborom inšpekcie práce zodpovedným za všetky odvetvia hospodárskej činnosti,

- b) jediným odborom inšpekcie práce, ktorý by zariaďoval vnútornú funkčnú špecializáciu zabezpečovanú prostredníctvom vhodnej odbornej prípravy inšpektorov na výkon ich funkcií v poľnohospodárstve;
- c) jediným odborom inšpekcie práce, ktorý by zariaďoval vnútornú inštitucionálnu špecializáciu zabezpečovanú vytvorením odborne kvalifikovanej služby, ktorej úradníci by vykonávali svoje funkcie v poľnohospodárstve, alebo
- d) špecializovanou inšpekčnou službou pre poľnohospodárstvo, na ktorej činnosť by dozeral ústredný orgán zabezpečujúci vo vzťahu k inšpekcii práce rovnaké právomoci ako v iných odvetviach, takých, ako sú priemysel, doprava a obchod.

Článok 8

1. Personál inšpekcie práce v poľnohospodárstve je zložený z verejných úradníkov, ktorých postavenie a podmienky služby sú také, aby im zabezpečili stabilitu zamestnania a nezávislosť od zmien vlády a nevhodných vonkajších vplyvov.
2. Ak sa to zlučuje s vnútroštátnymi zákonmi alebo predpismi alebo s vnútroštátnou praxou, môžu členovia do svojej sústavy inšpekcie práce v poľnohospodárstve začleniť úradníkov alebo zástupcov zamestnaneckých organizácií, ktorých činnosti by dopĺňali činnosti verejného inšpekčného personálu; týmto osobám sa zabezpečí stálosť postavenia a nezávislosť od nevhodných vonkajších vplyvov.

Článok 9

1. Okrem podmienok, ktoré na prijatie do verejnej služby môžu ustanoviť vnútroštátne zákony alebo predpisy, sa pri prijímaní inšpektorov práce v poľnohospodárstve zohľadní len ich spôsobilosť na výkon ich povinností.
2. Prostriedky overovania tejto spôsobilosti určí príslušný úrad.
3. Inšpektori práce v poľnohospodárstve sa primerane odborne pripravujú na výkon ich povinností a prijímajú sa opatrenia na zabezpečenie ich ďalšej odbornej prípravy v priebehu ich zamestnania.

Článok 10

Tak muži, ako aj ženy majú právo, aby boli ustanovení do personálu inšpekcie práce v poľnohospodárstve; v prípade potreby sa inšpektori a inšpektorky môžu poverovať osobitnými povinnosťami.

Článok 11

Každý člen prijme potrebné opatrenia, aby zabezpečil, že riadne kvalifikovaní odborníci a špecialisti, ktorí môžu pomôcť riešiť problémy vyžadujúce si odborné vedomosti, sa zúčastňovali na práci inšpekcie práce v poľnohospodárstve takým spôsobom, ktorý môže byť považovaný za najprimeranejší podľa vnútroštátnych podmienok.

Článok 12

1. Príslušný úrad urobí vhodné opatrenia na podporu účinnej spolupráce medzi inšpekčnými službami v poľnohospodárstve, štátnymi službami a verejnými alebo schválenými inštitúciami, ktorá sa môže vykonávať v podobných činnostiach.
2. Ak je to potrebné, môže príslušný úrad buď poveriť istými inšpekčnými funkciami na regionálnej alebo miestnej úrovni na pomocnom základe príslušné štátne služby alebo verejne inštitúcie, alebo pridružiť tieto služby alebo inštitúcie na výkon predmetných funkcií s podmienkou, že to nenaruší aplikovanie zásad tohto dohovoru.

Článok 13

Príslušný úrad urobí vhodné opatrenia na podporu spolupráce medzi predstaviteľmi inšpektorátu práce v poľnohospodárstve a zamestnávateľmi a pracovníkmi alebo ich organizáciami, ak takéto organizácie existujú.

Článok 14

Opatrenia sa urobia na zabezpečenie, aby počet inšpektorov práce v poľnohospodárstve postačoval na účinné plnenie úloh inšpektorátov a aby sa určil so zreteľom na:

- a) dôležitosť úloh, ktoré inšpektori musia vykonávať, predovšetkým na:
 - i) počet, charakter, veľkosť a polohu poľnohospodárskych podnikov podliehajúcich inšpekcií,
 - ii) počet a rôznorodosť kategórií osôb pracujúcich v týchto podnikoch a
 - iii) množstvo a zložitosť právnych ustanovení, ktorých vynucovanie zabezpečujú;
- b) materiálne prostriedky, ktoré majú inšpektori k dispozícii;
- c) skutočné podmienky, pri ktorých sa inšpekčné návštevy musia vykonávať, aby boli účinné.

Článok 15

1. Príslušný úrad vykoná opatrenia potrebné na to, aby inšpektori práce v poľnohospodárstve mali k dispozícii:
 - a) miestne kancelárie umiestnené s ohľadom na polohu poľnohospodárskych podnikov a na komunikačné prostriedky, vhodne vybavené v súlade s požiadavkami služby a podľa možnosti prístupné dotknutým osobám;
 - b) dopravné prostriedky potrebné na plnenie ich úloh v prípadoch, ak neexistujú vhodné verejné dopravné prostriedky.
2. Príslušný úrad vykoná potrebné opatrenia, aby sa inšpektorom práce v poľnohospodárstve uhrádzali všetky cestovné náklady a vedľajšie výdavky potrebné na vykonávanie ich úloh.

Článok 16

1. Inšpektori práce v poľnohospodárstve vybavení príslušnými poverovacími dokladmi sú oprávnení:
 - a) vstupovať voľne a bez predchádzajúceho oznámenia v ktorúkoľvek dennú alebo nočnú hodinu na ktorékoľvek pracovisko podlieajúce inšpekcií,
 - b) vstupovať cez deň do akýchkoľvek priestorov, o ktorých môžu dôvodne predpokladať, že podliehajú inšpekcií, a
 - c) vykonať akékoľvek preskúmanie, zistenie alebo vyšetrovanie, ktoré považujú za potrebné na to, aby sa presvedčili, či existujúce právne ustanovenia sa dôsledne dodržiavajú, a najmä:
 - i) klásť otázky, osamote alebo v prítomnosti svedkov, zamestnávateľovi, personálu podniku alebo ktorejkoľvek inej osobe nachádzajúcej sa v podniku, o akýchkoľvek záležitostiach, ktoré sa týkajú aplikácie právnych ustanovení,
 - ii) žiadať za podmienok ustanovených vnútroštátnymi zákonmi alebo predpismi predloženie akýchkoľvek kníh, záznamov a iných dokladov, ktorých vedenie predpisujú vnútroštátne zákony alebo predpisy vzťahujúce sa na podmienky života a práce, s cieľom overiť ich zhodu s právnymi ustanoveniami a vyhotoviť si kópie takých dokladov alebo výpisy z nich,
 - iii) na účely rozborov odobrať a odniesť si vzorky výrobkov, materiálov a látok, ktoré sa používajú alebo sa s nimi manipuluje, ak zamestnávateľovi alebo jeho zástupcovi oznámia odobratie a odnesenie výrobkov, materiálov alebo látok na uvedený účel.
2. Inšpektori práce nevstúpia do súkromného domu prevádzkovateľa podniku podľa písmena a) alebo b) predchádzajúceho odseku tohto článku s výnimkou prípadov, ak dostanú súhlas od prevádzkovateľa alebo osobitné oprávnenie vydané príslušným úradom.
3. Pri inšpekčnej návšteve inšpektori oznámia svoju prítomnosť zamestnávateľovi alebo jeho zástupcovi a pracovníkom alebo ich zástupcom okrem prípadov, keď predpokladajú, že takéto oznámenie môže negatívne ovplyvniť vykonávanie ich úloh.

Článok 17

Služby inšpekcie práce v poľnohospodárstve sa pridružia v takých prípadoch a takým spôsobom, ako môže byť vymedzené príslušným úradom k preventívnej kontrole nových zariadení, nových materiálov alebo látok a nových postupov manipulácie a úpravy výrobkov, ktoré sa vytvorili a mohli by ohroziť zdravie alebo bezpečnosť.

Článok 18

1. Inšpektori práce v poľnohospodárstve sú oprávnení prijať opatrenia na odstránenie nedostatkov zistených na zariadeniach, v dokumentácii alebo pracovných postupoch v poľnohospodárskych podnikoch vrátane používania nebezpečných materiálov alebo látok, o ktorých môžu dôvodne predpokladať, že ohrozujú zdravie alebo bezpečnosť.
2. Na umožnenie prijať takéto opatrenia sú inšpektori oprávnení okrem práva obrátiť sa na súdny orgán alebo správny orgán, ktoré môže byť ustanovené zákonom, aj nariadiť alebo dať nariadiť:
 - a) aby sa v určenej lehote vykonali také úpravy vo vybavení, zariadení, priestoroch, nástrojoch alebo na strojoch, aké sú potrebné na zabezpečenie dôsledného dodržania právnych ustanovení o zdraví alebo bezpečnosti, alebo
 - b) aby sa s okamžitou platnosťou vykonali opatrenia smerujúce až k zastaveniu práce v prípade bezprostredného nebezpečenstva pre zdravie alebo bezpečnosť.
3. Ak sa postup podľa odseku 2 nezlučuje so správnou alebo súdnou praxou člena, inšpektori majú právo od príslušného úradu žiadať, aby vydal nariadenia alebo zariadil prijatie opatrení, ktoré sa okamžite vykonávajú.
4. Nedostatky, ktoré inšpektor zistil pri prehliadke podniku, a opatrenia, ktoré nariaďuje alebo nariadil podľa odseku 2 alebo o ktoré mieni požiadať podľa odseku 3, sa okamžite oznámia zamestnávateľovi a zástupcom pracovníkov.

Článok 19

1. Inšpektorátu práce v poľnohospodárstve sa oznámia pracovné úrazy a prípady chorôb z povolania, ku ktorým došlo v poľnohospodárstve, v takých prípadoch a takým spôsobom, ako to ustanovujú vnútroštátne zákony alebo predpisy.
2. Inšpektori práce, vždy keď je to možné, prizývajú sa okamžite na vyšetrowanie príčin najzávažnejších pracovných úrazov alebo chorôb z povolania, najmä ak ide o úrazy alebo choroby, ktoré zasiahli určitý počet pracovníkov alebo mali smrteľné následky.

Článok 20

Okrem výnimiek, ktoré môžu určiť vnútroštátne zákony alebo predpisy, inšpektori práce v poľnohospodárstve:

- a) majú zakázaný akýkoľvek priamy alebo nepriamy vplyv na chod v podnikoch patriacich pod ich dozor;
- b) sú viazaní povinnosťou pod hrozbou trestov alebo zodpovedajúcich disciplinárnych opatrení neprezradiť, ani po odchode zo služby, akékoľvek výrobné alebo obchodné tajomstvá alebo pracovné postupy, o ktorých sa dozvedeli pri plnení ich úloh, a
- c) zachovávajú úplnú mlčanlivosť o zdroji každej sťažnosti, ktorý ich upozornil na nedostatok, na nebezpečnosť pracovného postupu alebo na porušenie právnych ustanovení, a zamestnávateľovi alebo jeho zástupcovi žiadnym spôsobom nenaznačia, že sa inšpekčná návšteva uskutočňuje v dôsledku sťažnosti.

Článok 21

Poľnohospodárske podniky sa kontrolujú tak často a tak dôkladne, ako je to potrebné na zabezpečenie účinného aplikovania príslušných právnych ustanovení.

Článok 22

1. Osoby, ktoré porušia alebo zanedbajú právne ustanovenia, ktorých dodržiavanie vynucujú inšpektori práce v poľnohospodárstve, okamžite a bez predchádzajúceho upozornenia podliehajú právnomu konaniu alebo správnomu konaniu. Vnútroštátne zákony alebo predpisy však môžu ustanoviť výnimky, v ktorých je povinnosť vopred upozorniť na vykonanie nápravných alebo preventívnych opatrení.
2. Inšpektorom práce sa ponechá na uváženie rozhodnúť, či dajú upozornenie a radu namiesto začatia alebo odporúčania konania.

Článok 23

Ak inšpektori práce v poľnohospodárstve nie sú sami oprávnení začať konanie, majú oprávnenie predkladať správy o porušení právnych ustanovení priamo úradu, ktorý je príslušný na začatie takého konania.

Článok 24

Primerané tresty za porušovanie právnych ustanovení, ktorých dodržiavanie vynucujú inšpektori práce v poľnohospodárstve, a za sťažovanie plnenia ich úloh sa ustanovia vnútroštátnymi zákonmi alebo predpismi a účinne sa vykonávajú.

Článok 25

1. Inšpektori práce, alebo podľa okolností miestne inšpekčné úrady, predkladajú ústrednému úradu inšpekcie pravidelné správy o výsledkoch svojej inšpekčnej činnosti v poľnohospodárstve.
2. Formu a tematický obsah správ určí ústredný úrad inšpekcie. Správy sa predkladajú najmenej tak často, ako určuje tento úrad, najmenej však raz za rok.

Článok 26

1. Ústredný úrad inšpekcie uverejňuje výročnú správu o práci inšpekčných služieb v poľnohospodárstve ako samostatnú správu alebo ako súčasť svojej všeobecnej výročnej správy.
2. Takéto výročné správy sa zverejňujú v primeranej lehote, ktorá v žiadnom prípade nepresiahne dvanásť mesiacov od skončenia roka, na ktorý sa vzťahujú.
3. Kópie výročných správ sa zašlú generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce do troch mesiacov od ich zverejnenia.

Článok 27

Výročná správa zverejnená ústredným úradom inšpekcie sa zaoberá nasledujúcimi skutočnosťami, pokiaľ podlieha riadeniu tohto úradu:

- a) zákonmi a predpismi vzťahujúcimi sa na prácu inšpekcie práce v poľnohospodárstve;
- b) personálom služby inšpekcie práce v poľnohospodárstve;
- c) štatistickými údajmi o poľnohospodárskych podnikoch podliehajúcich inšpekcii a počtom osôb pracujúcich v nich;
- d) štatistickými údajmi o inšpekčných návštevách;
- e) štatistickými údajmi o porušeníach a uložených trestoch;
- f) štatistickými údajmi o pracovných úrazoch vrátane ich príčin;
- g) štatistickými údajmi o chorobách z povolania vrátane ich príčin.

Článok 28

Formálne ratifikácie tohto dohovoru sa oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce na registráciu.

Článok 29

1. Tento dohovor zaväzuje len tých členov Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikácie zaregistroval generálny riaditeľ.
2. Dohovor nadobudne platnosť po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď generálny riaditeľ zaregistroval ratifikácie dohovoru dvoma členmi.
3. Potom tento dohovor nadobudne platnosť pre ktoréhokoľvek člena po dvanástich mesiacoch odo dňa, keď sa jeho ratifikácia zaregistrovala.

Článok 30

1. Člen, ktorý ratifikoval tento dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď dohovor prvýkrát nadobudol platnosť, písomným aktom oznámeným generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý túto skutočnosť zaregistruje. Takéto vypovedanie nadobudne platnosť rok po dni jeho zaregistrovania.
2. Každý člen, ktorý ratifikoval tento dohovor a nevyužije právo vypovedať ho v priebehu roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov uvedeného v predchádzajúcom odseku, bude viazaný dohovorom na obdobie ďalších desiatich rokov a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí každého obdobia desiatich rokov za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 31

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členom Medzinárodnej organizácie práce registráciu všetkých ratifikácií a vypovedaní, ktoré mu oznámili členovia organizácie.
2. Pri upovedomení členov organizácie o registrácii druhej ratifikácie generálny riaditeľ upozorní členov organizácie na dátum, od ktorého dohovor nadobudne platnosť.

Článok 32

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu podľa článku 102 Charty Organizácie Spojených národov úplné podrobnosti o všetkých ratifikáciách a aktoch vypovedania, ktoré zaregistroval podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 33

Vždy, keď to Správna rada Medzinárodného úradu práce považuje za nevyhnutné, predloží generálnej konferencii správu o pôsobení tohto dohovoru a preskúma vhodnosť zaradenia otázky jeho čiastočného alebo úplného revidovania do programu konferencie.

Článok 34

1. Ak konferencia prijme nový dohovor, ktorý reviduje tento dohovor úplne alebo sčasti, potom, ak nový dohovor neustanoví inak,
 - a) ratifikácia nového revidovaného dohovoru členom má ipso iure³⁾ za následok bezprostredné vypovedanie tohto dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 30, ak a keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť,
 - b) odo dňa, keď nový revidovaný dohovor nadobudne platnosť, tento dohovor prestane byť prístupný na ratifikáciu zo strany členov.
2. Tento dohovor ostane v každom prípade v platnosti v jeho terajšej forme a s terajším obsahom pre tých členov, ktorí ho ratifikovali, ale neratifikovali revidovaný dohovor.

Článok 35

Anglické a francúzske znenia textu tohto dohovoru sú rovnako rozhodujúce.

Uvedený text dohovoru je pôvodný a riadne sa prijal v priebehu päťdesiateho tretieho zasadnutia Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce, ktoré sa konalo v Ženeve a bolo vyhlásené za skončené dvadsiateho piateho júna 1969.

NA DÔKAZ TOHO sme pripojili svoje podpisy dvadsiateho piateho júna 1969:

prezident konferencie

J. MÖRI

generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce

DAVID A. MORSE

Text dohovoru, ako je tu uvedený, je presnou kópiou textu, ktorý podpísali prezident Medzinárodnej konferencie práce⁶⁾ a generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce.

Overená, presná a kompletná kópia.

Za generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce:

FRANCIS MAUPAIN v. r.

právny poradca Medzinárodného úradu práce

K oznámeniu č. 15/2010 Z. z.

CONVENTION 129**Convention of the International Labour Organisation concerning Labour Inspection
in Agriculture No. 129 of the year 1969**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-third Session on 4 June 1969, and

Noting the terms of existing international labour Conventions concerning labour inspection, such as the Labour Inspection Convention, 1947, which applies to industry and commerce, and the Plantations Convention, 1958, which covers a limited category of agricultural undertakings, and

Considering that international standards providing for labour inspection in agriculture generally are desirable, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour inspection in agriculture, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-nine the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969:

Article 1

1. In this Convention the term "agricultural undertaking" means undertakings and parts of undertakings engaged in cultivation, animal husbandry including livestock production and care, forestry, horticulture, the primary processing of agricultural products by the operator of the holding or any other form of agricultural activity.

2. Where necessary, the competent authority shall, after consultation with the most representative organisations of employers and workers concerned, where such exist, define the line which separates agriculture from industry and commerce in such a manner as not to exclude any agricultural undertaking from the national system of labour inspection.

3. In any case in which it is doubtful whether an undertaking or part of an undertaking is one to which

this Convention applies, the question shall be settled by the competent authority.

Article 2

In this Convention the term "legal provisions" includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred and which are enforceable by labour inspectors.

Article 3

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain a system of labour inspection in agriculture.

Article 4

The system of labour inspection in agriculture shall apply to agricultural undertakings in which work employees or apprentices, however they may be remunerated and whatever the type, form or duration of their contract.

Article 5

1. Any Member ratifying this Convention may, in a declaration accompanying its ratification, undertake also to cover by labour inspection in agriculture one or more of the following categories of persons working in agricultural undertakings:

- (a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;
- (b) persons participating in a collective economic enterprise, such as members of a co-operative;
- (c) members of the family of the operator of the undertaking, as defined by national laws or regulations.

2. Any Member which has ratified this Convention may subsequently communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration undertaking to cover one or more of the categories of persons referred to in the preceding paragraph which are not already covered in virtue of a previous declaration.

3. Each Member which has ratified this Convention shall indicate in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect has been given or is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of such of the categories of persons referred to in paragraph 1 of this Article as are not covered in virtue of a declaration.

Article 6

1. The functions of the system of labour inspection in agriculture shall be –

- (a) to secure the enforcement of the legal provisions relating to conditions of work and the protection of workers while engaged in their work, such as provisions relating to hours, wages, weekly rest and holidays, safety, health and welfare, the employment of women, children and young persons, and other connected matters, in so far as such provisions are enforceable by labour inspectors;
- (b) to supply technical information and advice to employers and workers concerning the most effective means of complying with the legal provisions;
- (c) to bring to the notice of the competent authority defects or abuses not specifically covered by existing legal provisions and to submit to it proposals on the improvement of laws and regulations.

2. National laws or regulations may give labour inspectors in agriculture advisory or enforcement functions regarding legal provisions relating to conditions of life of workers and their families.

3. Any further duties which may be entrusted to labour inspectors in agriculture shall not be such as to interfere with the effective discharge of their primary duties or to prejudice in any way the authority and impartiality which are necessary to inspectors in their relations with employers and workers.

Article 7

1. So far as is compatible with the administrative practice of the Member, labour inspection in agriculture shall be placed under the supervision and control of a central body.

2. In the case of a federal State, the term "central body" may mean either one at federal level or one at the level of a federated unit.

3. Labour inspection in agriculture might be carried out for example –

- (a) by a single labour inspection department responsible for all sectors of economic activity;
- (b) by a single labour inspection department, which would arrange for internal functional specialisation through the appropriate training of inspectors called upon to exercise their functions in agriculture;
- (c) by a single labour inspection department, which

would arrange for internal institutional specialisation by creating a technically qualified service, the officers of which would perform their functions in agriculture; or

- (d) by a specialised agricultural inspection service, the activity of which would be supervised by a central body vested with the same prerogatives in respect of labour inspection in other fields, such as industry, transport and commerce.

Article 8

1. The labour inspection staff in agriculture shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are assured of stability of employment and are independent of changes of government and of improper external influences.

2. So far as is compatible with national laws or regulations or with national practice, Members may include in their system of labour inspection in agriculture officials or representatives of occupational organisations, whose activities would supplement those of the public inspection staff; the persons concerned shall be assured of stability of tenure and be independent of improper external influences.

Article 9

1. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

2. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

3. Labour inspectors in agriculture shall be adequately trained for the performance of their duties and measures shall be taken to give them appropriate further training in the course of their employment.

Article 10

Both men and women shall be eligible for appointment to the labour inspection staff in agriculture; where necessary, special duties may be assigned to men and women inspectors.

Article 11

Each Member shall take the necessary measures to ensure that duly qualified technical experts and specialists, who might help to solve problems demanding technical knowledge, are associated in the work of labour inspection in agriculture in such manner as may be deemed most appropriate under national conditions.

Article 12

1. The competent authority shall make appropriate arrangements to promote effective co-operation between the inspection services in agriculture and government services and public or approved institutions which may be engaged in similar activities.

2. Where necessary, the competent authority may either entrust certain inspection functions at the regional or local level on an auxiliary basis to appropriate government services or public institutions or associate these services or institutions with the exercise of the functions in question, on condition that this does not prejudice the application of the principles of this Convention.

Article 13

The competent authority shall make appropriate arrangements to promote collaboration between officials of the labour inspectorate in agriculture and employers and workers, or their organisations where such exist.

Article 14

Arrangements shall be made to ensure that the number of labour inspectors in agriculture is sufficient to secure the effective discharge of the duties of the inspectorate and is determined with due regard for –

- (a) the importance of the duties which inspectors have to perform, in particular –
 - (i) the number, nature, size and situation of the agricultural undertakings liable to inspection;
 - (ii) the number and classes of persons working in such undertakings; and
 - (iii) the number and complexity of the legal provisions to be enforced;
- (b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and
- (c) the practical conditions under which visits of inspection must be carried out in order to be effective.

Article 15

1. The competent authority shall make the necessary arrangements to furnish labour inspectors in agriculture with –

- (a) local offices so located as to take account of the geographical situation of the agricultural undertakings and of the means of communication, suitably equipped in accordance with the requirements of the service, and, in so far as possible, accessible to the persons concerned;
- (b) the transport facilities necessary for the performance of their duties in cases where suitable public facilities do not exist.

2. The competent authority shall make the necessary arrangements to reimburse to labour

inspectors in agriculture any travelling and incidental expenses which may be necessary for the performance of their duties.

Article 16

1. Labour inspectors in agriculture provided with proper credentials shall be empowered –

- (a) to enter freely and without previous notice at any hour of the day or night any workplace liable to inspection;
- (b) to enter by day any premises which they may have reasonable cause to believe to be liable to inspection;
- (c) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed, and in particular –
 - (i) to interview, alone or in the presence of witnesses, the employer, the staff of the undertaking or any other person in the undertaking on any matters concerning the application of the legal provisions;
 - (ii) to require, in such manner as national laws or regulations may prescribe, the production of any books, registers or other documents the keeping of which is prescribed by national laws or regulations relating to conditions of life and work, in order to see that they are in conformity with the legal provisions, and to copy such documents or make extracts from them;
 - (iii) to take or remove for purposes of analysis samples of products, materials and substances used or handled, subject to the employer or his representative being notified of any products, materials or substances taken or removed for such purposes.

2. Labour inspectors shall not enter the private home of the operator of the undertaking in pursuance of subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of this Article except with the consent of the operator or with a special authorisation issued by the competent authority.

3. On the occasion of an inspection visit, inspectors shall notify the employer or his representative, and the workers or their representatives, of their presence, unless they consider that such a notification may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 17

The labour inspection services in agriculture shall be associated, in such cases and in such manner as may be determined by the competent authority, in the preventive control of new plant, new materials or substances and new methods of handling or processing products which appear likely to constitute a threat to health or safety.

Article 18

1. Labour inspectors in agriculture shall be empowered to take steps with a view to remedying defects observed in plant, layout or working methods in agricultural undertakings, including the use of dangerous materials or substances, which they may have reasonable cause to believe constitute a threat to health or safety.

2. In order to enable inspectors to take such steps they shall be empowered, subject to any right of appeal to a legal or administrative authority which may be provided by law, to make or have made orders requiring –

- (a) such alterations to the installation, plant, premises, tools, equipment or machines, to be carried out within a specified time limit, as may be necessary to secure compliance with the legal provisions relating to health or safety; or
- (b) measures with immediate executory force, which can go as far as halting the work, in the event of imminent danger to health or safety.

3. Where the procedure described in paragraph 2 is not compatible with the administrative or judicial practice of the Member, inspectors shall have the right to apply to the competent authority for the issue of orders or for the initiation of measures with immediate executory force.

4. The defects noted by the inspector when visiting an undertaking and the orders he is making or having made in pursuance of paragraph 2 or for which he intends to apply in pursuance of paragraph 3 shall be immediately made known to the employer and the representatives of the workers.

Article 19

1. The labour inspectorate in agriculture shall be notified of occupational accidents and cases of occupational disease occurring in the agricultural sector in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

2. As far as possible, inspectors shall be associated with any inquiry on the spot into the causes of the most serious occupational accidents or occupational diseases, particularly of those which affect a number of workers or have fatal consequences.

Article 20

Subject to such exceptions as may be made by national laws or regulations, labour inspectors in agriculture –

- (a) shall be prohibited from having any direct or indirect interest in the undertakings under their supervision;
- (b) shall be bound on pain of appropriate penalties or disciplinary measures not to reveal, even after leaving the service, any manufacturing or commercial secrets or working processes which may

come to their knowledge in the course of their duties; and

- (c) shall treat as absolutely confidential the source of any complaint bringing to their notice a defect, a danger in working processes or a breach of legal provisions and shall give no intimation to the employer or his representative that a visit of inspection was made in consequence of the receipt of such a complaint.

Article 21

Agricultural undertakings shall be inspected as often and as thoroughly as is necessary to ensure the effective application of the relevant legal provisions.

Article 22

1. Persons who violate or neglect to observe legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture shall be liable to prompt legal or administrative proceedings without previous warning: Provided that exceptions may be made by national laws or regulations in respect of cases in which previous notice to carry out remedial or preventive measures is to be given.

2. It shall be left to the discretion of labour inspectors to give warning and advice instead of instituting or recommending proceedings.

Article 23

If labour inspectors in agriculture are not themselves authorised to institute proceedings, they shall be empowered to refer reports of infringements of the legal provisions directly to an authority competent to institute such proceedings.

Article 24

Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by labour inspectors in agriculture and for obstructing labour inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and effectively enforced.

Article 25

1. Labour inspectors or local inspection offices, as the case may be, shall be required to submit to the central inspection authority periodical reports on the results of their activities in agriculture.

2. These reports shall be drawn up in such manner and deal with such subjects as may from time to time be prescribed by the central inspection authority; they shall be submitted at least as frequently as may be prescribed by that authority and in any case not less frequently than once a year.

Article 26

1. The central inspection authority shall publish an annual report on the work of the inspection services in agriculture, either as a separate report or as part of its general annual report.

2. Such annual reports shall be published within a reasonable time after the end of the year to which they relate and in any case within twelve months.

3. Copies of the annual reports shall be transmitted to the Director-General of the International Labour Office within three months after their publication.

Article 27

The annual report published by the central inspection authority shall deal in particular with the following subjects, in so far as they are under the control of the said authority:

- (a) laws and regulations relevant to the work of labour inspection in agriculture;
- (b) staff of the labour inspection service in agriculture;
- (c) statistics of agricultural undertakings liable to inspection and the number of persons working therein;
- (d) statistics of inspection visits;
- (e) statistics of violations and penalties imposed;
- (f) statistics of occupational accidents, including their causes;
- (g) statistics of occupational diseases, including their causes.

Article 28

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 29

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 30

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such

denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 31

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 32

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 33

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 34

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides –

- a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso iure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 30 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which

have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 35

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Fifty-third Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-fifth day of June 1969.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-fifth day of June 1969.

The president of the Conference

J. MÖRI.

The Director-General of the International Labour Office

DAVID A. MORSE.

The text of the Convention as here presented is a true copy of the text authenticated by the signatures of the President of the International Labour Conference and of the Director-General of the International Labour Office.

Certified true and complete copy,

for the Director-General of the International Labour Office:

FRANCIS MAUPAIN s. m.

Legal Adviser

of the International Labour Office

- 1) V praxi Medzinárodnej organizácie práce sa vo väčšine prípadov popri úplnom názve dohovoru používa aj jeho skrátený názov.
- 2) Členský štát Medzinárodnej organizácie práce.
- 3) Dohovor používa výraz „zamestnanci“ v článku 4 dohovoru, ako aj výraz „pracovníci“ vo viacerých ustanoveniach dohovoru. Zákoník práce – zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov používa výraz „zamestnanec“, „zamestnanci“ a nepoužíva výraz „pracovník“, „pracovníci“. Na základe prijatých záverov výboru pre pracovný pomer na 91. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce v júni 2003 v Ženeve sa uvádza okrem iného v odseku 1 – výraz „zamestnanec“ je právny výraz označujúci osobu, ktorá je zmluvnou stranou určitého druhu právneho vzťahu, ktorý sa bežne označuje ako pracovný pomer. Výraz „pracovník“ je širším výrazom, ktorý sa môže aplikovať na akéhokoľvek pracovníka bez ohľadu na to, či je, alebo nie je zamestnancom.
- 4) XIII. časť /čl. 387 až 427/ Mierovej zmluvy medzi mocnosťami spojenými a združenými a Nemeckom a protokol /podpísané vo Versailles 28. júna 1919/ – č. 217/1921 Zb. a n. v znení neskorších úprav.
- 5) Z moci dohovoru – ako vyplýva zo samotného dohovoru.
- 6) V praxi Medzinárodnej organizácie práce sa popri názve „Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce“ používa aj skrátený názov „Medzinárodná konferencia práce“.

